

Rzeczywiste państwa w symbolice i przepowiedniach biblijnych

13 czerwca 2013

Czy symbolika użyta w Biblii czytelnie nawiązuje do historycznych narodów i osób? Czy można dopatrzeć się w niej odniesienia do współczesnych tworców politycznych?

Przepowiednie biblijne wyróżnia to, że są precyzyjne i dokładnie się sprawdzają. Konsekwentna jest też symbolika, w której mocarstwa przedstawia się pod postacią dzikich zwierząt. Np. mocarstwo medo-perskie panujące między VI a IV w. p.n.e. w jednej z wizji proroka Daniela było symbolizowane przez dwurożnego barana zaś następujące po nim mocarstwo greckie przez jednorożnego kozła (8 rozdział biblijnej Księgi Daniela).

Owa symbolika jest czytelna także dla współczesnego czytelnika gdyż nawet obecnie państwa utożsamiają się z pewnymi „zwierzęcymi” symbolami. Np. godłem Wielkiej Brytanii jest lew, Stanów Zjednoczonych czy Polski – orzeł, a Chiny od najdawniejszych czasów reprezentuje smok.

Co ciekawe w kwestii rozszyfrowania tych symboli Biblia nie pozostawia czytelnika samemu sobie gdyż precyzyjnie określa o jakie państwa chodzi niekiedy wymieniając je nawet z nazwy.

Według proroctwa Daniela, rozdziału 8 a wersetach 20-22 anioł oznajmił prorokowi Danielowi: „Baran, którego ujrzałeś i który miał dwa rogi, wyobraża królów Medii i Persji. Włochaty kozioł to król Grecji; a wielki róg, który był między jego oczami, to król pierwszy. To zaś, że został złamany, wskutek czego w końcu wyrosły na jego miejscu cztery: Z jego narodu powstaną cztery królestwa, lecz nie z jego mocą.”

Anioł nawiązuje tu do wizji według której kozioł walczy z baranem i go pokonuje. Rogi symbolizują całe dynastie dlatego połączone siły Medii i Persji przedstawiono jako barana z dwoma rogami zaś Grecję, jako kozła z jednym rogiem.

Sytuacja mocarstwa Greckiego miała jednak ulec zmianie bowiem ów jeden róg miał się złamać a na jego miejsce wyrosnąć cztery mniejsze. Historia potwierdza, że greckim „rogiem”, który pokonał Persów był Aleksander Macedoński, który po dokonanych podbojach nagle zmarł, co zostało zobrazowane przez jego złamanie. Wyrośnięcie na jego miejscu czterech innych rogów symbolizowało rozpad państwa na cztery części, które jednak nie dorównały swą potęgą pierwotnemu imperium.

W ciągu swego krótkiego życia Aleksander poślubił Roksanę, córkę króla podbitej Baktrii, oraz Statejrę, córkę króla Persji Dariusza III. Z Roksaną miał syna Aleksandra Ajgeusa. A niejaka Barsine urodziła mu nieślubnego syna Heraklesa. Jednakże proroctwo Daniela zapowiadało, że królestwo Aleksandra zostanie podzielone „nie między jego potomnych”, i rzeczywiście – w ciągu niewielu lat wszyscy jego krewni i dziedzice postradali życie (Daniela 11:3, 4). Niezwykłym jest, że państwo Aleksandra, zgodnie z proroctwem, podzielili między siebie czterej jego wodzowie: Seleukos I (Nikator) zagarnął Mezopotamię i Syrię, Kasander – Macedonię i Grecję, Ptolemeusz I (Soter) – Egipt i Palestynę, a Lizymach – Trację oraz Azję Mniejszą.

W czasie kampanii Aleksandra sukcesywnie zdobywane stolice broniły się jak mogły jednak Jerozolima otworzyła przed Aleksandrem swe bramy, a żyjący w I w. n.e. historyk żydowski Józef Flawiusz donosi (Dawne dzieje Izraela, XI, VIII, 5), że zdobywcy pokazano Księgę Daniela (przypuszczalnie rozdz. 8), w której zapowiedziano, iż potężny król grecki podbije i zagarnie państwo perskie.

Wspomniane mocarstwa występują pod innymi postaciami (ale nadal zwierząt) w innej wizji Daniela, w której ujrzał cztery

bestie wychodzące z morza.

Oto krótka charakterystyka owych czterech bestii: lew (Babilon) najpierw ma orle skrzydła (szybkość podbojów), potem je traci i nabiera cech ludzkich; niedźwiedź (Medo-Persja) pożera dużo mięsa; lampart (Grecja) ma cztery skrzydła (dzięki czemu jest jeszcze szybszy) oraz cztery głowy (podział na cztery państwa); czwarta bestia (Rzym) nie przypomina żadnego rzeczywistego zwierzęcia, jest niezwykle silna, ma wielkie, żelazne zęby i dziesięć rogów, a wyrasta jej jeszcze jeden róg z oczami i „ustami, które mówią wyniosłe rzeczy”. Owej czwartej bestii i jej niezwykłemu rogowi jest poświęcona spora część 7 rozdziału Daniela. Chociaż każda z tych bestii „różniła się od pozostałych”, najdziwniejsza była właśnie ta ostatnia (Danielan 7:3-8, 11, 12, 15-26).

Przenieśmy się teraz o jakieś 630 lat w przód, gdy sędziwy apostoł Jan otrzymuje wizje zapisane przezeń w księdze Objawienia, czyli Apokalipsy.

W leksykonie Wnikliwe poznawanie Pism możemy na temat jednej z nich przeczytać: „W wizji danej apostołowi Janowi, a opisanej w 13 rozdz. Objawienia, z morza wychodzi bestia o siedmiu głowach i dziesięciu rogach. Jest podobna do lamparta, ale łapy ma jak u niedźwiedzia, a paszczę jak u lwa, stanowi zatem zlepek kilku symboli występujących w wizji Daniela o czterech bestiach. Swą moc i władzę otrzymuje od smoka, którego w Objawieniu 12:9 utożsamiono z Szatanem Diabłem (Obj 13:1, 2). W odróżnieniu od bestii widzianych przez Daniela ma aż siedem głów, a na nich dziesięć rogów. Jak się powszechnie uważa, liczby siedem i dziesięć symbolizują w Biblii zupełność (zob. LICZBA). W tej wizji wskazują więc na zasięg panowania owej bestii, które rozciąga się nie nad jednym państwem czy grupą państw, lecz „nad każdym plemieniem i ludem, i językiem, i narodem” (Obj 13:7, 8; por. 16:13, 14). W dziele „The Interpreter’s Dictionary of the Bible” (red. G. A. Buttrick, 1962, t. 1, s. 369) skomentowano to następująco: „Pierwsza z tych bestii [z Obj 13] łączy w sobie cechy charakterystyczne

czterech bestii z wizji Daniela (...) A zatem ta pierwsza bestia reprezentuje połączone siły wszystkich politycznych systemów władzy na świecie, przeciwstawiających się Bogu”.

Jednak jeszcze ciekawsza jest opisana w 17 rozdziale Objawienia bestia barwy szkarłatnej, mająca siedem głów i dziesięć rogów, dosiadana przez symboliczną niewiastę „Babilon Wielki”. Swym wyglądem bardzo przypomina bestię przedstawioną w 13 rozdziale Objawienia. Stanowi jej wizerunek, tyle że ma szkarłatną barwę, a na swych dziesięciu rogach nie ma koron. Jan dowiedział się, iż jej siedem głów wyobraża siedmiu królów, z których pięciu do jego czasów upadło (Egipt, Asyria, Babilon, Medo-Persja oraz Grecja), jeden wówczas istniał (Rzym), a siódmy miał dopiero nadejść (mocarstwo anglo-amerykańskie). Sama szkarłatna bestia jest ósmym królem, lecz wywodzi się z poprzednich siedmiu. Dziesięć rogów to „dziesięciu królów”, którzy mieli w przyszłości na krótko sprawować z nią władzę. Wskazywałoby to na pojawienie się rządu światowego będącego reprezentacją ogółu suwerennych państw do czego obecnie zdaje się pretendować ONZ.

Jednak najdziwniejsze jest to co uczyni ów ponadnarodowy twór po objęciu władzy. Według anioła, który objaśniał tę wizję Janowi „dziesięć rogów, które ujrzał, i bestia – ci znienawidzą nierządnicę i sprawią, że będzie spustoszona i naga, i zjedzą jej ciało, i doszczętnie spalą ją ogniem. Bo Bóg włożył to do ich serc, żeby wykonali jego myśl, żeby wykonali swoją jedną myśl, dając swe królestwo bestii, aż się spełnią słowa Boga. A niewiasta, którą ujrzałeś, oznacza wielką metropolię mającą królestwo nad królami ziemi”

W Biblii symbol nierządnicy jest używany w kategoriach religijnych. Np. zarówno żydowscy jak i później chrześcijańscy słudzy Boga byli nazywani nierządnicami, czy cudzołożnicami gdy odstępowali od Boga Jahwe a wdawali się w niemoralne kontakty z narodami i ich bóstwami (Wyjścia 34:12-16; Jakuba 4:4).

Wspomniana w Objawieniu nierządnicą nosząca nazwę Babilon Wielki uprawia nierząd z królami ziemi, sama więc nie może symbolizować tworu politycznego (Objawienie 17:2).

„Nie może też oznaczać systemu handlowego, ponieważ ten będzie biadał nad jej zniszczeniem” (Objawienie 18:15-17).

„Pławi się w bogactwie i bezwstydnym zbytku” (Objawienie 17:4;18:7).

„Wprowadza ludzi w błąd posługując się praktykami spirytystycznymi” (Objawienie 18:23).

Starożytne miasto Babilon było kolebką wszelkich fałszywych kultów religijnych.

Wszystko to składa się na portret, który można odnieść tylko do jednego tworu: ogólnoswiatowego imperium religii fałszywych, które zostaną niespodziewanie zaatakowane, ograbione i doszczętnie zniszczone przez twór, który w swym opisie odpowiada współczesnej Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Zanęcone tym spektakularnym zwycięstwem państwa zrzeszone w ONZ zdobędą się na krok zgoła samobójczy. Jak donosi Jan w Objawieniu 17:14 „stoczą bitwę z Barankiem, ale Baranek ich zwycięży, ponieważ jest Panem panów i Królem królów. Zwyciężą też ci, którzy są z nim powołani i wybrani, i wierni”.

Ale to już materiał na inną opowieść.

Autor: Natan

Nadesłano do „Wolnych Mediów”